

Betreft	:	Mededelingen van de portefeuillehouder
Aan	:	Leden van de Commissie Sociaal Domein
T.b.v.	:	De Commissie Sociaal domein van 27 november 2018
Van	:	M. Hoelscher
Datum	:	22 november 2018

Geachte leden van de Commissie Sociaal Domein,

Hieronder enkele mededelingen over relevante voortgang van projecten en activiteiten zoals afgesproken in de programmabegroting Maatschappelijke Ondersteuning 2018.

Sociale Infrastructuur

1. Harmonisatie voorschoolse voorzieningen

In het eerste kwartaal 2019 informeer ik u over de resultaten.

Maatschappelijke Ondersteuning

1. Beleidsplan sociaal domein 2019-2022

Samen met het voltallige college hebben we de uitgangspunten voor het nieuwe beleidsplan besproken:

- Er komt een integraal beleidsplan over het hele sociale domein op hoofdlijnen met speerpunten voor de komende vier jaar;
- De huidige werkwijze in de uitvoering wordt gehandhaafd;
- Het beleidsplan sluit aan bij het coalitieakkoord;
- De focus komt te liggen op de sociale basis (en niet op de maatwerkvoorzieningen);
- Inwoners, organisaties op sociaal-maatschappelijk gebied, raadsleden en medewerkers van de gemeente Huizen worden aan de voorkant betrokken bij het opstellen van de speerpunten voor de komende periode. In oktober jl. hebben de leden van het burgerpanel al input hiervoor geleverd. Mede op basis hiervan vinden er op 28 en 29 november a.s. twee brede bijeenkomsten plaats met alle betrokkenen. Op 28 november ligt de focus op het versterken van de sociale basis. Prof. Dr. Hans van Ewijk geeft dan een korte presentatie hoe dit gerealiseerd kan worden. Op 29 november ligt de focus wat meer op het werken vanuit positieve gezondheid. De GGD geeft daar een korte presentatie over;

Aan de hand van alle input kiezen we de speerpunten voor de komende vier jaar en werken we deze op hoofdlijnen uit in het nieuwe beleidsplan. Het vaststellen van het beleidsplan Sociaal Domein 2019-2022 is gepland in maart, maar het zorgvuldig doorlopen van het proces heeft prioriteit.

2. Met betrekking tot statushouders die niet participeren in de samenleving:

- **Hun talenten benutten door middel van maatwerktrajecten**
- **statushouders die het betreft hebben een plan, zijn gematched en zijn actief binnen onderwijs, werk, dagbesteding, zorg en/of activeringstraject**

Taal, Werk, Toekomst

Uitgangspunt voor een goede integratie en economische en sociale zelfstandigheid is dat statushouders 10 dagdelen in de week een zinvolle dagbesteding hebben. Dit kunnen activiteiten zijn gericht op taal, participatie en werk.

Zicht op Werk met intensieve begeleiding door jobcoach naar werk, werkstage, scholing:

Een aantal maanden worden circa 45 statushouders actief begeleid. Er is geconstateerd dat een grote groep toch nog een groot taalbarrière heeft en een groep nog meer persoonlijke ondersteuning

nodig heeft om in aanmerking te komen voor een (betaalde) baan en deze ook te behouden. Met verschillende aanbieders zijn nu gesprekken gaande om te beoordelen welke trajecten kunnen bijdrage aan de ontwikkeling van deze statushouders.

Participatiebevordering door Vluchtelingenwerk en Versa Welzijn

Werkafspraken zijn aangepast c.q. verscherpt. Er zijn de volgende ontwikkelingen:

- Met vluchtelingenwerk wordt onderzocht of Eurowijzer een mogelijk middel is in preventie van schuldenproblematiek van statushouders;
- Versa Welzijn gaat in samenwerking met partners (bijv. JGGV) inzetten op voorlichting van gezondheid en alles wat hiermee te maken heeft;
- Versa Welzijn gaat in 2019 een Wegwijscafé starten. Statushouders kunnen hier na de éénjarige begeleiding van vluchtelingenwerk terecht met vragen. Het wegwijscafé kan deze groep dan naar de juiste organisatie verwijzen;
- Het blijkt dat een grote groep statushouders een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Versa geeft deze groep intensieve persoonlijke begeleiding. Aan de hand van signalen zullen specifieke trajecten / bijeenkomsten / workshops georganiseerd worden.

3. Uitvoeren preventie- en handavingsplan alcoholgebruik jongeren incl. gezonde leefstijl, rol ouders en (seksuele) weerbaarheid

Dit loopt, geen verdere voortgang te melden

4. Uitvoeren projecten beleidsplan Bescherming en Opvang

Deze projecten worden getrokken door de regio Gooi- en Vechtstreek, geen nieuwe voortgang.

Prestaties reguliere taken

1. Implementatie plan van aanpak VN verdrag rechten van mensen met een beperking

Na de vaststelling van de inclusie-agenda 2018-2019, zijn we aan de slag gegaan met de uitvoering daarvan. Op 3 oktober heeft de gemeente Huizen deelgenomen aan de Testdag ongehinderd. Ook hebben we samen met het toegankelijkheidspanel en communicatie initiatieven ontwikkeld om Toegankelijkheid onder de aandacht van inwoners te brengen (bewustwording). Eind dit jaar verschijnt in dit kader een interview met één van de leden van het panel in de Omrooper. In 2019 volgen o.a. foto's met knelpunten qua toegankelijkheid in de openbare ruimte, die met gedragsverandering van inwoners te verhelpen zijn (bv. gestalde fietsen op blindengeleidenstrook).

2. Ontschotten werkwijzes Tijd voor Meedoen, meedoen makelaar en Zicht op meedoen,

Dit is gerealiseerd en houdt onze aandacht.

3. Afspraken maken over gezamenlijke aanpak HBEL algemene voorzieningen

Dit wordt afgestemd en waar mogelijk gerealiseerd.

4. Bij vangnet 2.0 zo mogelijk inzet preventieve maatregelen

Hier wordt uitvoering aan gegeven door het interventieteam (voorheen Vangnet 2.0)

5. Versterking preventie jeugd en inzet expertise aan voorkant via opdracht Jeugd en Gezin

Dit wordt gerealiseerd via de opdracht voor Jeugd en Gezin (jaarplan 2019), waarbij ook de afspraken uit het coalitieprogramma worden betrokken.

Overige mededelingen

LHBTI+

Op 17 oktober heb ik met inwoners uit de LHBTI+ groep gesproken op een bijeenkomst in de Meentamorfose. Daarbij werden we ondersteund door het COC-Midden-Nederland en Movisie. De bijeenkomst verliep in een prettige sfeer.

Over het algemeen vonden de aanwezige inwoners Huizen een prettige gemeente om in te wonen, ook als LHBTI+-er. Huizen is echter geen gemeente waar men zich vrij genoeg voelt om bijvoorbeeld met een partner hand in hand te lopen. Men ervaart geen problemen, maar men heeft niet het gevoel dat het openlijk laten zien van seksuele voorkeur of identiteit overal kan. Samengevat werden door de deelnemers de volgende verbeter- en actiepunten aangedragen:

- Uitdragen van inclusiviteit door gemeente en instellingen: door informatie op de website, gebruik van beeldmateriaal waarop ook LHBTI+-ers te zien zijn, het hijsen van de regenboogvlag etc.
- Verder verbeteren van de informatie over wat er voor LHBTI inwoners wordt gedaan en waar zij terecht kunnen.
- Scholen stimuleren om aandacht te besteden aan het onderwerp. Uitwisselen van goede ervaringen met methodieken scholen onderling. O.a. het GSA-netwerk (Gender and Sexuality Alliance), Paarse vrijdag
- Stimuleren van inclusieve sportverenigingen: bijvoorbeeld met hulp van de John Blankenstejn Foundation
- De Roze loper introduceren, dat is een certificaat voor woonzorg-, thuiszorg-, en welzijnsinstellingen.
- Deskundigheidsbevordering voor professionals die met de LHBTI groep werken.
- Social media beleid: Als gemeente reageren op negatieve reacties op bijvoorbeeld facebook en ander social media waar de gemeente bij betrokken is. Hierdoor laat je zien dat deze doelgroep een plek in de Huizer samenleving heeft waar de gemeente zich voor inzet.
- Een ontmoetingsplek creëren, bijvoorbeeld een avond in een café of wijkcentrum voor LHBTI-ers.

Voor een belangrijk deel komen deze punten overeen met de resultaten uit de bijeenkomst met professionals. Op basis van de resultaten van beide bijeenkomsten zullen we komen tot een actieagenda voor 2019. Deelnemers hebben aangegeven betrokken te willen blijven bij het tot stand komen en uitvoeren van de actieagenda.

Diverse acties op het gebied van het preventieve voorveld jeugd

Huizen Borstvoedingsvriendelijk

In oktober heeft de gemeente Huizen van het Voedingscentrum het predicaat 'borstvoedingsvriendelijk' ontvangen. Dit houdt in dat er verspreid over de gemeente diverse locaties (voorzien van een beeldmerk) zijn waar moeders welkom zijn om hun kind te voeden. Hiermee dragen de gemeente en diverse partners (waaronder de diverse locaties) bij aan het stimuleren van borstvoeding ten behoeve van een zo goed mogelijke start voor elk kind.

Cursus Geef me de 5 voor ouders van kinderen met autisme

De vierdaagse cursus Geef me de 5 leert ouders/verzorgers beter afstemmen op hun kind met autisme. Voor ouders kunnen de kosten (€ 500 per deelnemer) een drempel vormen. De gemeenten Huizen, Blaricum en Laren bieden de cursus bij wijze van pilot in company aan voor een beperkte groep ouders aan om diverse dingen te onderzoeken, zoals:

- kunnen ouders na de cursus beter afstemmen op hun kind met autisme en kunnen zij daardoor problemen eerder (zelf) oplossen of zelfs voorkomen?
- ondersteunen en adviseren deelnemers elkaar (whatsapp-groep)? Met de reacties van de deelnemers wordt gekeken of en hoe de gemeenten hier verder een rol in spelen.

Chill Aut! – ontmoetingen voor jongeren met autisme

Voor jongeren met autisme hebben de gemeente, het jongerenwerk en Jeugd en Gezin per 1 november samen Chill Aut! opgezet, een ontmoetingsplek op donderdagavond met gelijkgestemden. De eerste avond werd bezocht door tien jongeren.

Klussenproject jongerenwerk

Het jongerenwerk is gestart met een klussenproject. Jongeren kunnen klussen doen in de wijk/voor oudere inwoners en sparen daarmee punten voor een activiteit. De jongeren worden hierin begeleid en leren ervan.

18 van 2018

Net als vorig jaar ('de 17 van 2017') worden jongeren die iets bijzonders hebben gedaan in het zonnetje gezet. Het doel is hen een gevoel van trots en waardering te geven en andere (jonge) inwoners te inspireren. De Vrijwilligerscentrale en het jongerenwerk voeren dit uit voor de gemeente.

Interne maatregelen t.b.v. snellere doorloop levering hulpmiddelen

Mede naar aanleiding van de lange levertijden van o.a. hulpmiddelen, zijn we nagegaan wat de interne mogelijkheden zijn om de doorlooptijd tussen melding van de inwoner en levering van een hulpmiddel te verkorten. Zoals toegezegd, informeer ik u bij deze over de uitkomsten hiervan:

- Wanneer tijdens het gesprek met een consulent al duidelijk is dat er een bepaald type hulpmiddel nodig is (bv. een geveerde rolstoel), dan kan de inwoner gelijk een aanvraagformulier invullen en ondertekenen. Het hulpmiddel kan dan alvast via het Digitale Leefplein (DLP) bij de leverancier besteld worden. De formele beschikking volgt op een later moment. Dit scheelt tijd. Bij de meeste type hulpmiddelen is passing vooraf niet nodig. Wanneer het hulpmiddel onverhoopt niet (optimaal) past, kan binnen een half jaar na levering altijd een vervangend hulpmiddel worden geleverd.
- Er is (voor zover dit niet al gedaan werd) nogmaals aandacht gevraagd voor het zorgvuldig vermelden van de specificaties van het hulpmiddel in DLP. De aanbieder/leverancier kan deze informatie inzien, zodat deze direct het goede hulpmiddel levert.
- De consulenten hebben een algemene training over hulpmiddelen gehad, zodat ze bij de meest voorkomende hulpmiddelen zelf kunnen inschatten welk hulpmiddel past bij een inwoner, zijn beperking en zijn hulpvraag. Mogelijk volgt nog een verdiepingscursus.

Tentoonstelling "Kracht uit geweld"

Op maandag 19 november, in de week tegen kindermishandeling, werd de tentoonstelling Kracht uit geweld geopend. De tentoonstelling bestaat uit werken van kunstenaars die te maken hebben gehad met huiselijk geweld of mishandeling en is een vervolg op de expositie #Zie campagne in september. De tentoonstelling duurt tot en met 31 december en is te zien in de bibliotheek van Huizen. Om een indruk te krijgen van de kunstwerken is de catalogus ter informatie bijgevoegd.

Eenzaamheidsconferentie 10 januari 2019

De volgende eenzaamheidsconferentie vindt plaats op 10 januari 2019. U ontvangt hier nog een uitnodiging van. Na een algemene conferentie en een conferentie met de focus op eenzaamheid onder jongeren, willen we nu mensen die met eenzaamheid te maken hebben gehad, zelf aan het woord laten.

Catalogus tentoonstelling

Kracht uit geweld

van 19 november tot 31 december 2018
Bibliotheek Huizen

*Een samenwerkingsverband tussen Regio Gooi en Vechtstreek,
Stichting Kunst uit geweld en Bibliotheek Huizen*

Kunst uit geweld

Regio
Gooi en Vechtstreek

de Bibliotheek
Huizen - Laren - Blaricum

*Uit de serie Sculpturen:
Anoniem*

WELKOM

Welkom bij de tentoonstelling Kracht uit geweld. Een tentoonstelling waarin kunstenaars hun ervaringen van seksueel misbruik, huiselijk geweld en kindermishandeling laten zien door middel van kunst.

U vraagt zich misschien af waarom wij een tentoonstelling organiseren om aandacht te vragen voor een onderwerp als kindermishandeling en huiselijk geweld? Kunnen mensen niet gewoon praten over hun problemen? Bijvoorbeeld met hun huisarts of een hulpverlener? Die zijn daar toch voor?

De ervaring leert dat je er niet zomaar over praat, wanneer je als kind ingrijpende ervaringen meemaakt of meegemaakt hebt. Heel vaak schaam je je voor wat er is gebeurd en soms heb je ook het gevoel dat je bijvoorbeeld je familie moet beschermen. Dan is praten niet eenvoudig. Soms heb je ook het gevoel dat je dingen hebt verzonnen en twijfel je over de waarheid of voel je je schuldig. Allemaal verwarrende gevoelens.

De ervaring van de stichting Kunst uit geweld (eigenaar van de tentoonstelling) is dat het dan soms helpt om eerst te tekenen of te schilderen, te boetsen of een andere creatieve vorm van expressie te proberen. Het heeft al veel mensen geholpen om de pijnlijke verborgen gevoelens te uiten. Het hielp vaak ook om emoties een plek te geven.

De tentoonstelling Kracht uit geweld geeft een beetje een beeld van hoe het mensen kan helpen om door middel van kunst een plek te geven aan die emoties. Meestal is het een heel proces. Wat betekent het nu om sporen van geweld mee te dragen in een mensenleven?

Verderop in de catalogus hebben een aantal deelnemers ook zelf geprobeerd daar woorden aan te geven. Heel indrukwekkende persoonlijke verhalen. Mocht u naar aanleiding van deze tentoonstelling contact willen, dan kan dat. Er staan een aantal contactgegevens in de catalogus vermeld. Met betrekking tot vragen over de tentoonstelling: esther@kunstuitgeweld.nl

Esther Veerman

VOORWOORD

Als u de foto expositie #ZIE heeft gezien dan was u waarschijnlijk net zo onder de indruk als ik! Prachtige en indringende foto's van Judith Keessen, vergezeld van quotes van betrokkenen van huiselijke geweld en kindermishandeling, waren op levensgrote borden in onze regio te zien. De bedoeling van de expositie was letterlijk even stil te staan bij huiselijk geweld, kinder- en ouderenmishandeling. In gesprekken met voorbijgangers zijn medewerkers van Veilig Thuis ingegaan op het onderwerp, het herkennen van de signalen van de verschillende vormen van geweld en om inwoners te wijzen op Veilig Thuis. De expositie heeft opgeleverd dat er meer vragen bij Veilig Thuis binnenkomen en dat enkele inwoners voor het eerst met hun verhaal naar buiten zijn gekomen. Dat is een stap de goede kant op.

Een miljoen Nederlanders worden naar schatting jaarlijks geconfronteerd met huiselijk geweld, gemiddeld zit er in elke klas een kind dat mishandeld wordt en meer aan 200.000 ouderen worden mishandeld door familie, vrienden of zorgverleners. Schokkende cijfers die mij grote zorgen baren. Dit moet stoppen! De regionale Taskforce huiselijk geweld en kindermishandeling, waarin gemeenten, Jeugd en Gezin, de GGZ, huisartsen, zorg- en welzijnsorganisaties, Veilig Thuis, het onderwijs, de politie en de Kinderbescherming samenwerken, zet zich daarvoor in.

De campagne van de afgelopen maanden wordt afgesloten met de tentoonstelling Kracht uit geweld. Daarin laten kunstenaars van de stichting Kunst uit geweld zien hoe zij door hun kunst de weg naar heling zoeken. Wij zijn hun dankbaar dat zij met hun werk ons iets willen laten zien van hun ervaringen.

De tentoonstelling opent bij het begin van de Week tegen Kindermishandeling, waarin er extra aandacht is voor deze vorm van geweld, en is tot en met 31 december te zien in de bibliotheek in Huizen. Hartelijk dank aan de bibliotheek voor de gastvrijheid. Wij

Buitenexpositie #ZIE die van 10 september tot en met 19 november door de regio Gooi en Vechtstreek reisde

hopen dat u de tentoonstelling gaat bekijken en dat wij samen blijven werken om het onderwerp op de agenda te houden en het probleem aan te pakken.

Wethouder Maarten Hoelscher,
Voorzitter regionale Taskforce
huiselijk geweld en
kindermishandeling

DE KUNSTENAARS

Jennie

Ik ben Jennie 49 jaar, getrouwd en trotse moeder van 4 kinderen.

Als klein meisje zijn mij dingen aangedaan die ik bijna 40 jaar lang verstoep heb in mezelf.

Na jaren niet goed in mijn vel te hebben gezeten, kwam ik er stukje bij beetje achter wat mij is aangedaan, aangedaan door familie.

Een lieve vriendin en lotgenoot, nodigde mij uit om hier creatief mee aan het werk te gaan. Ik ben toen begonnen met het maken van wandkleden op de naaimachine. Zo probeer ik vorm te geven aan wat er in mij gebeurt.

Storm in mezelf

Het stormt in mijn hoofd, in mijn lijf.

Soms bang voor mezelf.

Soms bang voor de toekomst.

Slagregens in mijn gezicht.

De wind duwt me terug, ik kom er niet tegenin.

Tranen stromen over mijn wangen.

Hoe kom ik veilig bij mezelf.

Brug van licht

Een kled en een gedicht waaruit het verlangen spreekt dat ik mezelf de moeite waard mag vinden om mooie dingen te mogen ontvangen.

DE KUNSTENAARS

Anoniem

Op aanraden van de maatschappelijk werkster maakte mijn cliënte thuis deze beeldjes. Als een soort opdracht. De maatschappelijk werkster nam een klomp klei mee, legde dat bij haar op tafel, en zei: "Hier heb je wat klei, laat nu maar eens zien wat je hebt meegemaakt!" Ze was toen nog niet in therapie.

Tijdens de therapie werd duidelijk dat ze daarin al duidelijk een meervoudige persoonlijkheidsproblematiek uitbeeldde.

Nu, vele jaren later, worden haar werken voor het eerst beschikbaar gesteld voor deze tentoonstelling. DIS (Dissociatieve Identiteits Stoornis) wordt nu vaker als diagnose gesteld bij mensen, die langdurig ernstige traumatisering in de vroege jeugd hebben meegemaakt, van verwaarlozing, huiselijk geweld tot seksueel misbruik. Jonge kinderen kunnen de vreselijke dingen die zij meemaken niet goed verwerken en daarom splitst het brein de herinneringen op in stukjes in het hoofd. Nog meer als er geen volwassene is die het kind steunt of troost geeft. Heel vaak krijgt een kind daarom problemen in de hechting die tot diep in de volwassenheid doorwerkt. Naar schatting 1 of 2 procent van de bevolking zou lijden aan een vorm van deze stoornis maar heel vaak wordt de diagnose gemist en krijgen mensen andere diagnoses, zoals Borderline, Schizofrenie (bij het horen van stemmen) of in het beste geval nog PTSS. De psychiatrie heeft behoefte aan goed geschoolde therapeuten om deze diep gekwetste mensen goed te helpen en te ondersteunen.

DE KUNSTENAARS

Ingrid von Weersch

Ik ben Ingrid von Weersch, 32 jaar en te omschrijven als een rustige en schrijfgrage, fotograferende creatieveling. Aan mijn ervaring met seksueel misbruik heb ik woorden gegeven in gedichten. Het heeft mij geholpen om zo letterlijk woorden te vinden voor wat er is gebeurd. Dat zorgt ervoor dat ik de ervaring een plek kan geven in mijn leven. Ik begon met schrijven in mijn jeugd en heb dit over vele jaren gedaan. Het resultaat is mijn, in november 2017, uitgebrachte gedichtenbundel 'In de zon'. De titel verwijst naar vele dingen, maar een daarvan is 'iets van het donker naar het licht brengen'. Ook staat de zon voor mij voor positiviteit en dat je kunt helen van trauma. Dat wil ik ook uitdragen met mijn gedichtenbundel.

Door deelname aan de tentoonstelling Kracht uit geweld hoop ik dat ik met mijn gedichten andere mensen raak door wat ik heb geschreven. Ik wens ook dat mijn gedichten anderen zullen inspireren om te helen van hun eigen ervaring(en) met seksueel geweld en dat het bovendien een inspiratiebron mag zijn voor hulpverleners en andere betrokkenen.

Ik heb 3 gedichten gekozen uit mijn gedichtenbundel 'In de zon' die volgens mij bij elkaar passen en een duidelijk beeld schetsen. Gedicht 1 heet 'Monddood', gedicht 2 is getiteld 'Ssst, wees toch stil!' en gedicht 3 heet 'Zekere onzekerheid'. Ik zou zeggen: lezer, laat je raken door de inhoud!

DE KUNSTENAARS

Mariska Susebeek

Ik ben Mariska Susebeek, 28 jaar, slachtoffer van jarenlang seksueel geweld. Geen pseudoniem voor mij; slachtoffers horen niet degenen te zijn die zich moeten schamen.

Dit is wie ik ben: Een slachtoffer van iets dat nooit had mogen gebeuren, iets dat me is overkomen, iets dat heel erg is.

Maar ik ben ook een mens én een schrijver; Er zijn momenten in mijn leven geweest dat schrijven eenvoudiger was dan ademen; hierdoor heb ik de mogelijkheid om uitdrukking te geven aan hoe erg het was.

Als jij straks buikpijn krijgt van wat je leest, bedenk dan dat het voor mij nog erger was.

Sluit niet je ogen omdat het pijn doet, zoals ik soms moest doen omdat ik echt niet anders kon. Wend je blik niet af; Jij kunt wél wat doen!

Geweld zal blijven voorkomen als er niets verandert: daders zwijgen, slachtoffers zwijgen, de omgeving zwijgt...

Wees bewust!

Met mijn 'schoolbordkunst' wil ik laten zien hoe het ècht is.

Ik zwijg niet meer.

En jij?

DE KUNSTENAARS

Pascal Visser

Mijn naam is Pascal Visser en ben op 12 november 1968 geboren te Renkum. Al vele jaren draag ik een hoop onverwerkt leed met me mee.

De eerste 18 jaar van mijn leven bestaan voornamelijk uit seksueel misbruik, lichamelijke en geestelijke mishandeling en extreme vernedering. Al mijn hele leven lang loop ik kliniek in, kliniek uit en heb de psychiaters en psychologen ook vaker gezien dan me lief is.

Nog steeds worstel ik met veel zaken. Misschien heb ik nog wel het meeste moeite met de vernederingen al denken sommigen dat seksueel misbruik en lichamelijke mishandeling erger is. Persoonlijk praat ik niet graag in termen als 'erger', 'zwaarder', 'moeilijker' of 'lastiger te verwerken'. De eerder genoemde zaken waren allen op zichzelf traumatisch. De een niet 'erger' dan de ander maar allemaal verschrikkelijk en luguber.

Behandelingen verliepen vaak moeizaam of helemaal niet omdat ik mijn ervaringen uit het verleden niet durfde om te zetten in spraak of geschreven woorden. Inmiddels ben ik door Esther haar site (kunstuitgeweld.nl) geïnspireerd geraakt om mijn angsten, verdriet en pijn om te zetten in beelden, in de hoop op deze manier uiting te kunnen geven aan mijn verleden.

DE KUNSTENAARS

Saskia Jonker

Ik ben Saskia Jonker, 56 jaar. In mijn jeugd ben ik seksueel misbruikt door buurman, vader en (ex) stiefvader. Dit speelde zich af tussen mijn 5e en 16e jaar. Vanaf mijn 18e ben ik gaan praten en hulp gaan zoeken om aan mijn beschadigde zelfbeeld te werken. Op verschillende manieren heb ik mijzelf ruimte gegeven om mijn stil verdriet vorm te geven. Door middel van het vertellen van mijn verhaal ben ik mezelf steeds meer gaan laten zien: aan mijzelf en anderen. Tekenen, schilderen, (gedichten)schrijven, fotograferen, tuinieren zijn helpend en belangrijk voor mij. Zo ga ik uit mijn hoofd en kom ik meer in mijn gevoel en dat geeft mij ruimte die ik nodig heb.

Ik vind het goed om als kunstenaar mee te werken aan de tentoonstelling Kracht uit geweld. Het stimuleert mij nog meer om mijzelf te laten zien en me creatief te uitten. Sowieso om het taboe op het praten over misbruik te blijven doorbreken. Hiermee wil ik laten zien dat men niet alleen staat én het misbruik mijns inziens ook een maatschappelijk probleem is. De beelden en/of gedichten die ik maak spreken mijn intuïtieve verhaal. Sommige 'werken' spreken voor zich, andere schilderijen hebben een betekenis. Voor mij zijn de werken helpend in mijn leven. Het maakt mij los(ser) en ik voel mijzelf minder vast/op slot. Ik hoop met mijn creatieve inbreng anderen mensen (aan) te raken. Mensen die op wat voor manier dan ook misbruikt zijn en zich afgesloten voelen. Zichzelf toch stukje bij beetje laten zien. In ieder geval aan zichzelf.

DE KUNSTENAARS

Tirza

Praten, je verhaal vertellen, woorden geven aan alles wat je hebt meegemaakt. Dat is de sleutel om te herstellen, kreeg ik regelmatig te horen. Maar ik kon niet spreken. Ik kon mijn verhaal niet vertellen. De daders die mij jaren lang lichamelijk, geestelijk en seksueel misbruikten, hebben mij ook geleerd te zwijgen. Onder zware bedreigingen en mishandelingen werd mij al het vermogen om te praten of mezelf te laten zien ontnomen.

Toen al mijn herinneringen mij begonnen te overspoelen kwamen ze er uit als gedichten. Ik wist niet eens dat ik kon dichten, het gebeurde gewoon. Vele gedichten schreef ik. Mijn gevoel kon er eindelijk uit maar ik durfde ze niet te delen. Uiteindelijk begon ik ze af en toe te laten zien aan een goede vriend en ik merkte dat hij exact begreep wat ik voelde als hij mijn gedichten las. Hij stimuleerde me om mijn gedichten aan meer mensen te laten zien. Ik stuurde af en toe een gedicht aan mijn psychologe en liet er soms een lezen aan mijn man. Stap voor stap leerde ik om mezelf te laten zien. Ik mocht ervaren dat dat veilig was en zelfs werd gewaardeerd. Inmiddels kan ik dankzij mijn gedichten ook beter praten. Toch zijn er nog steeds vaak emoties en herinneringen die ik beter kan uiten in een gedicht dan dat ik ze zo maar uit zou moeten spreken.

Dankzij mijn gedichten heb ik de zwijgplicht mogen doorbreken en mag ik steeds een stapje verder komen in mijn verwerkingsproces. En nu durf ik mijn gedichten zelfs te delen in de hoop dat anderen er herkenning en erkenning in mogen vinden. Ik durf nu zelfs te publiceren onder de naam Hope Feniks op facebook en op mijn eigen

website en op de website van Stichting Kunst uit geweld. Deze tentoonstelling is de volgende stap!

DE KUNSTENAARS

Esther Veerman

Tekenen en schilderen hoort bij mij. Mijn gevoel op papier zetten doe ik al heel lang. Vroeger verfrommelde ik heel veel van die papiertjes en die belandden dan in de prullenbak. Ik schaamde me voor veel van die tekeningetjes. Gelukkig zijn een paar daarvan niet gesneuveld en bewaard gebleven en heb ik de waarde ervan leren inzien.

Ik heb ontdekt hoezeer verborgen emoties, gevoelens maar ook verhalen zich openbaarden via het papier en het doek. Maar er was meer: ik had ook geen taal voor wat ik tekende en schilderde. Vanuit welke diepte ik tekende wist ik vaak ook niet, omdat ik niet in contact stond met mijn binnenwereld. Sommige schilderijen begreep ik meer dan 10 jaar later pas. Ze gingen over een zeer gewelddadig verleden. Een verleden waarin ik ellendige dingen had meegemaakt, geweld, zowel lichamelijk, emotioneel, als seksueel. Een verleden dat ik koste wat het kost probeerde daar te houden. Verborgen.

Maar het moet eruit. Ik kan het niet langer tegenhouden, en ik wil het ook niet meer. Omdat ik zo heel graag van overlevende een heel mens wil worden, gebroken, uit elkaar gevallen, maar ook gevonden, geliefd en heel. Dat kost tijd, veel tijd. Daarom schilder ik ook nog altijd. Eerst van intense gebrokenheid, pijn, verlies, eenzaamheid. Nu af en toe en al meer van plaatsen van genezing, van liefde en geborgenheid.

De gebrokenheid heeft me alles gekost. Ik heb niet de moeder kunnen zijn die ik gehoopt had te zijn, de partner kunnen zijn waar ik naar verlangde, de vriendin. Ik verloor bijna al mijn familie. Maar ik leer dat er naast alle pijn toch ook nieuwe ervaringen zijn. Met mensen die mij de moeite waard vinden. Mij zien. Zoals ik ben. Ik ben onderweg. En ontdek zelfs dat er toekomst is. Een weg naar het licht.

DE KUNSTENAARS

Lara Landman

Een klein meisje wat niet meer alleen is, maar wat zich nog wel eens zo voelt.

Een klein meisje dat steeds meer leert wat er met liefde word bedoeld.

Een klein meisje wat het eng vindt mensen dichtbij te laten.

En om de liefde toe te laten.

Ze vindt het eng, want wat als ze weer wordt verlaten?

Ze trekt aan en duwt.

Want ze wil wel dichtbij, maar vindt het ook eng en het maakt haar bang.

De gezonde volwassene die gerust stelt en haar laat uitproberen.

Nieuwe ervaringen laat opdoen.

Nieuwe dingen helpt te leren.

De gezonde volwassene die steeds sterker is.

De gezonde volwassene die mag groeien.

En het kleine meisje leert dat het leven nu anders is.

Veiligheid en liefde was vroeger een groot gemis.

Maar nu is het er wel.

De gezonde volwassene en het kleine meisje.

Hand in hand, mogen ze samensmelten tot een geheel.

STICHTING KUNST UIT GEWELD

Stichting **Kunst uit geweld** is opgericht in november 2011 en heeft als doel om verhalen van huiselijk en / of seksueel geweld onder de aandacht te brengen door middel van kunst. Mensen die sporen van geweld met zich meedragen en dat op een creatieve manier uiten, kunnen door samenwerking met onze stichting hun kunstuitingen naar buiten brengen.

Dat kan door onze permanente tentoonstelling op onze website www.kunstuitgeweld.nl en dat kan ook door deel te nemen aan een van onze tentoonstellingen, zoals de tentoonstelling die u vandaag bezoekt. We werken nauw samen met een kunstenaar, omdat het werk dat hij of zij tentoonstelt, sowieso een uiting is van kwetsbaarheid. Want, iemand laat een stukje van zijn of haar binnenkant zien door middel van kunst.

Tegelijkertijd toont het ook zoveel kracht. Je zal maar over de drempel komen van zwijgen en schaamte en durven communiceren van wat soms jarenlang verborgen bleef en waarover je niet kon praten? Hoe dapper ben je dan?! We hopen dat u dit ook ervaart als u de kunst gaat bekijken. Aan de ene kant onder de indruk van de ernst van de gevolgen van ellende en geweld en aan de andere kant de kracht om door te gaan en leven te (her)vinden.

We hopen tenslotte, dat we een signaalfunctie kunnen vervullen als stichting en het gesprek opnieuw op gang kunnen brengen over de gevolgen van geweld. Immers, wij zijn van mening dat het een maatschappelijk probleem is, dat ook een maatschappelijke aanpak verdient. We moeten onze ogen en oren openhouden en er samen iets aan doen!

Voor vragen: esther@kunstuitgeweld.nl

Kunst uit geweld

VEILIG THUIS GOOI EN VECHTSTREEK

Veilig Thuis Regio Gooi en Vechtstreek is het advies- en meldpunt voor huiselijk geweld, kindermishandeling en ouderenmishandeling. Hierbij kan het gaan om lichamelijk, seksuele en psychische vormen van geweld in huiselijke kring, ongeacht de leeftijd. Je kunt bij Veilig Thuis terecht!

Veilig Thuis is er voor iedereen

Heb je een vraag, ben je bezorgd over iemand of wil je weten wat je kunt doen? Iedereen kan (anoniem) advies krijgen of een melding doen bij Veilig Thuis over een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Wat doet Veilig Thuis?

- We geven advies over wat jij zelf kunt doen als er (misschien) sprake is van huiselijk geweld.
- We onderzoeken wat er aan de hand is.
- We organiseren de juiste hulp.
- We zorgen samen met jou dat er een veilige situatie komt.

Kijk op www.veiligthuisgv.nl of bel gratis 0800-2000.

Veilig Thuis Gooi en Vechtstreek is altijd bereikbaar, 7 dagen per week, 24 uur per dag.

Veilig Thuis
Gooi en Vechtstreek

Geweld stopt
niet vanzelf.
0800 - 2000

